स्वादिविचार: fol. $87^b = 72^b$; धात्वर्धितपातार्थितिखेय: fol. $121^a = 89^a$; तिङ्क्षेविचार: fol. $184^b = 130^a$; सनाद्यपेविचार: fol. $186^a = 131^b$; कृद्षेविचार: fol. $191^a = 135^a$; प्रातिपदिकार्थ- तिर्णेय: fol. 214^a . Atha Subarthavicháraḥ: प्रथमा fol. 218^b ; द्वितीया fol. 231^a ; तृतीया fol. 236^a ; चतुर्थी fol. 242^a ; पंचमी fol. 250^a ; पष्ठी fol. 253^b ; सप्तमी fol. 268^b ; वृत्तिविचार: fol. 284^b (hoc caput cum Koṇḍabhaṭṭae particula स्रभेदैकत्वसंख्यानिरूपणं appellata convenit). तत्व वृत्तिस्रतृथी समासतिद्वतकृत्सनाद्यंतपातुभेदात्॥ स्वययीभावः fol. 285^b ; तत्पुरूपः fol. 294^a ; वहुत्रीहिः fol. 305^b ; द्वंद्वः fol. 314^b ; एकशेषः fol. 318^a ; तिद्वताः fol. 340^b ; वीप्सा fol. 342^b .

Auctor his distichis perorat:

स्थीत्य फिर्सिभाषाधिं सुथीं द्रहरिदी खितात्। त्यायतंतं रामरामाद्वादिर खोग्नरामतः॥ याचकानां कल्पतरोरि कि खुहताशनात्। शृंगवेरपुराथीशरामतो लब्धजीविकः॥ वैयाकरणनागेशः स्फोटायनमृषेमेतं। परिष्कृत्योक्तवांस्तेन प्रीयतामुमया शिवः॥ दृढस्तकें अस्य नाभ्यास इति चित्यं न पंडितैः। दृषदो अपि हि संतीणीः पयोथी रामयोगतः॥

Auctores et libri quum a Nágeṣa permulti iique notissimi citentur, nomina rariora haec memoranda putavi: Helárája, qui commentarium ad Haris kárikás scripsit; Váchaspatis Adhyásabháshyavyákhyá; Yogaváchaspatyam; Vátsyáyanena Nyáyabháshye uktam; denique Paramárthasára liber. Iis quae supra p. 130^b. dicta sunt, Nágeṣam exeunte seculo septimo decimo, sive ineunte duodevicesimo floruisse apparet.

Codex seculo superiore exeunte satis accurate exaratus est. (Walker 170.)

404.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 135. Long. 13. Lat. 5. Linn. foll. 1–96. 11. reliquorum 9, 10.

Continetur hoc codice Manjúshákunchikae (clavis ad aperiendam Arcam aptae), commentarii a Kṛishṇamitra, Rámasevakae filio, Devídattae nepote, ad Manjúshám scripti, pars. Incipit: मञ्जूषाकृष्टिकाशिल्पशान्दवसन्ममुत्रयः ॥ दिश दिशेति दिश्यात्रः शमे शाश्वितिकं परम् ॥

Folia 1-96. intra annos 1790-1800 exarata, reliqua, lacunas multas continentia, hoc seculo addita sunt. Desinit codex in capite *kṛidarthavichára*. (WILSON 157.)

G. GRAMMATICA PRAKRITICA.

405.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 24. Long. 13. Lat. 5. Linn. 9.

Inest grammatica Prákritica, Prákritaprakásas, vel ab aliis Prákritachandriká appellata. (C.) Aphorismi a Vararuchi conditi sunt, eorum interpretatio, Manoramá dicta, a Bhámaha scripta est. Totus liber in duodecim capita (parichheda) dividitur, atque novem primis dialectus Prákritica proprie sic dicta tractatur, decimo dialectus Paisáchicá, undecimo dialectus Mágadhica, ultimo Ṣaurasenicá. Uterque auctor terminos technicos a Páṇini usurpatos retinuerunt.

Editionem praestantissimam cum interpretatione Anglica E. B. Cowell anno 1854 publici juris fecit. Qui quum de codicum conditione optime disseruerit, breviori mihi esse licebit. Atque, quae est librorum antiquorum Indicorum sors communis, etiam hujus grammaticae recensiones discrepantes exstant, altera brevior et sincerior, uberior et recentior altera. In nonnullis enim codicibus non modo interpretationis verba variantur, et exempla differunt atque aucta sunt, sed etiam aphorismi adduntur novi. Atque codex C. ad priorem classem pertinet, D. E. F. ad alteram, B. medium inter utramque recensionem occupat locum.

Codex noster, ex optimo quidem fonte derivatus, sed negligenter transscriptus, Calcuttae anno 1814 a Lakshmana bráhmana exaratus est. (Wilson 210.)

406.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 37. Long. 13. Lat. 5. Linn. 7.

Prákṛitaprakáṣas cum eodem commentario. (B.)
Codex hoc seculo ineunte exaratus est. (Wilson 2111.)

407.

Opera duo. Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 117. Long. 13. Lat. 5.

Foll. 1-45. (linn. 8.) *Idem liber*. (D.)

Haec pars hoc seculo ineunte exarata est. Folia 1-7. recentiore manu addita sunt. (WILSON 158a.)

408.

Lit. Bengal. Charta Ind. Foll. 36. Long. $16\frac{1}{2}$. Lat. 4. Linn. 5.

Idem opus. (E.) Aphorismorum faciliorum interpre-